

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/285/2013
Identifikačné číslo spisu: 1112206412
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1112206412.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C. bývajúceho v C., zastúpeného JUDr. Luciou Kovarčíkovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Obchodná 15, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16 C 47/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2013 sp. zn. 4 Co 156/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením z 15. februára 2013 č. k. 16 C 47/2012-92 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Svoje rozhodnutie založil na záveroch vyplývajúcich z výsledkov šetrení osobných, majetkových a zárobkových (resp. príjmových) pomerov žiadateľa a s prihliadnutím na skutočnosť, že má pravidelný príjem zo zamestnania a je registrovaný v obchodnej spoločnosti ako konateľ a spoločník dospel k názoru, že tieto neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 27. júna 2013 sp. zn. 4 Co 156/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa v danej veci bral do úvahy všetky skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov žalobcu zistené z predložených dokladov a porovnal ich s výškou súdneho poplatku a dospel k správne záveru, že nie sú splnené podmienky pre oslobodenie žalobcu od povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Odvolací súd, ktorý sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, skonštatoval správnosť a úplnosť podaných dôvodov uznesenia súdu prvého stupňa.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom namieta, že postupom

nižších súdov mu bola v predmetnej právnej veci odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. videl v tom, že oba sudy vec nesprávne právne posúdili. Žiadal preto rozhodnutie prvostupňového ako aj odvolacieho súdu zrušiť a priznať mu oslobodenie od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania z týchto ustanovení vyvodiť.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Žalobca netvrdil, že by konanie v danej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; existencia takej vady v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zameril na to, či v danom prípade postupom oboch súdov (ne)bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Činnosť súdu, pri ktorej súd zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy (v danom prípade § 138 ods. 1 O.s.p.), na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná, sa označuje ako právne posudzovanie veci. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný

právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval). Právne posúdenie veci je možné považovať (len) za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie, ktorý ale sám o sebe nezakladá prípustnosť dovolania (porovnaj napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005, sp. zn. 4 Cdo 165/2003). Pokiaľ by sa teda súd pri rozhodovaní o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov (posudzovaní tejto otázky) prípadne aj dopustil omylu v aplikácii práva, mal by jeho postup za následok nesprávne rozhodnutie, nie však procesnú vadu konania zakladajúcu prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobcom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), nevyšli najavo ani iné procesné vady konania vymenované v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo v tomto štádiu konania jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.